

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/334/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216203984
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4216203984.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenka Halmešovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Bratislava Pribinova 25 , IČO: 35 807 598, proti žalovanej: X. B. nar. X.X.XXXX, S. ul. F. XX/X, o zaplatenie 174,28 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 6C/117/2016-66 zo dňa 28. apríla 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 174,28 eura , ktorá pozostáva z nezaplatených úrokov z úveru , úrokov z omeškania, poplatkov za spracovanie zmluvy, poplatky za upomienky a zmluvnej pokuty, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.08.2014. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 Obč. zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, ust. §1 ods. 1,2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1,2 , § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch , Smernicou Európskeho parlamentu a zisteným skutkovým stavom . Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 12.8.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 200 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť celkovo vo výške 396 eur. V ten istý deň strany uzatvorili aj Dohodu o plnení v splátkach , podľa ktorej mala žalovaná vrátiť úver v mesačných 12 splátkach po 33 eur. Žalovaná ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku zaplatila žalobcovi sumu 390 eur. Vzhľadom na to, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, súd skúmal, či táto zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa zákona č.129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na obsah predmetnej úverovej zmluvy súd konštatoval, že v nej nie je uvedená zákonom stanovená obligatórna podstatná náležitosť úverovej zmluvy a to náležitosť podľa §-u 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia). Táto náležitosť spotrebiteľskej zmluvy je dôležitá z pohľadu ochrany spotrebiteľa preto, aby vedel aká suma z jeho splátky sa započíta na istinu a aká na úroky prípadne poplatky a tak aby mohol priebežne pri splácaní svojho dlhu sledovať ako sa znižuje istina jeho dlhu . Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanou vo svojich ustanoveniach obsahuje určenie mesačnej splátky výlučne jej celkovou výškou bez toho, aby bolo určené, aká suma sa z tejto splátky započítava na splátku istiny, aká na splátky úrokov a aká na splátky poplatkov. Takéto neuvedenie rozčlenenia splátok súd prvej inštancie vyhodnotil za nenaplnenie zákonnej požiadavky uvedenej v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 a preto považoval tento úver za bezúročný a bez poplatkov, navyše podľa názoru súdu sa jedná o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka „ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa -ďalej len „neprijateľná podmienka“). Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán

v neprospech spotrebiteľa súd videl v nerozčlenení splátky úveru na splátku istiny, úrokov a iných poplatkov, čo znamená, že spotrebiteľ musí plniť pôžičku v jednotlivých splátkach, ale od samotného počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu a koľko má hradiť na odplatu veriteľa - úroky a poplatky. Absencia zmluvnej náležitosti, teda určenie mesačnej splátky výlučne jej celkovou výškou bez toho, aby bolo určené, aká suma sa z tejto splátky započítava na splátku istiny, aká na splátky úrokov a aká na splátky poplatkov, podľa názoru súdu má za následok, že zmluva sa síce považuje za platnú, avšak s prihliadnutím na ust. §-u 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver o právnom následku absencie tejto náležitosti zmluvy podľa názoru súdu nie je v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C 42/15, pretože jeho právne závery sa týkajú výkladu Smernice a nie vnútroštátneho predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 a v ktorom zákonodarca SR zakotvil v ust. § 9 ods. 2 písm. k) obligatornú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, preto súd výklad tohto zákonného ustanovenia contra legem nemôže vykonať. Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu to potom znamená, že žalovaná je povinná veriteľovi zaplatiť iba tú sumu, ktorú od neho dostala. Žalovaná na základe predmetnej zmluvy od veriteľa dostala úver vo výške 200 eur a podľa žalobcom predloženého prehľadu splátok, žalovaná doteraz zaplatila sumu 390 eur, teda celú úverovú istinu. Na iné plnenie žalobcovi nevznikol nárok pri úvere, ktorý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto súd žalobu, predmetom ktorej nie je istina, považoval za nedôvodnú a zamietol ju. Úroky z omeškania, na ktoré by mal žalobca nárok a ktoré boli predmetom tohto konania, súd nepriznal žalobcovi z dôvodu, že žalovanou už boli uhradené vykonanými platbami nad istinu 200 eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, keď v spore úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov, pretože zo spisu nevyplýva, že by jej v konaní akékoľvek trovy vznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že súd rozsudok nedostatočne odôvodnil, čím mu odňal možnosť konať pred súdom, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP). Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej stranami sporu dňa 12.8.2014 nebola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov a že z uvedeného dôvodu je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Poukázal na obsah samotnej zmluvy a Dohody o splátkach z ktorých je jasne uvedené, že žalovaná sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 396 eur do 10.8.2015 a to v 12 mesačných splátkach po 33 eur, vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc od 10.09.2014 do 10.08.2015. Z uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedených dôvodov úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ ide o odplatu za poskytnutý úver, v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere zákon nestanovil maximálnu možnú prípustnú výšku odplaty. Teda ak bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej do 31.05.2014 obmedzenie výšky odplaty sa nemôže aplikovať. Regulácia odplaty sa riadi ust. § 53 ods. 6 OZ, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V danej veci bol v zmluve o úvere dohodnutý úver za poskytnuté finančné prostriedky vo výške 45,02% ročne ako odplata pre žalobcu, ktorá neprevyšuje výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch poskytovania úverov nebankovými subjektami. Preto má nárok aj na dohodnutý úrok. Zároveň poukázal na rozdiel medzi úrokom ako odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a úrokom z omeškania ako sankciou za neplnenie povinnosti dlžníka splácať dlh riadne a včas. V žalobe si uplatnil aj zaplatenie poplatku vo výške 149,56 eura, ktorý predstavuje administratívne náklady v súvislosti s vypracovaním zmluvy o úvere, ktoré súd tiež zamietol. Ani s týmto záverom súdu prvej inštancie nesúhlasil, pretože zákon o spotrebných úveroch v rámci celkových nákladov spotrebiteľa uvádza okrem iného aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou, teda aj poplatok za spracovanie, ako to bolo v tomto prípade. S poukazom na bod 8 Všeobecných podmienok si zmluvné strany dohodli aj zmluvnú pokutu vo výške 33 eur v prípade neuhradenia celkovej čiastky úveru v dohodnutej lehote a zároveň si dohodli aj poplatok za upomienky, ktorý si uplatnil vo výške 34,99 eura. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru vo výške 85,56 eura, tento bol v zmluve dohodnutý a nie je neprimerane vysoký vzhľadom na to, že žalobca ako nebankový subjekt má vyššie riziko podnikania aj podnikateľské náklady ako banka. Poukázal aj na to, že závery súdu prvej inštancie sa nezhodujú s Rozsudkom Súdneho dvora z 9.11.2016 C 42/15, ktorý súd prvej inštancie uvádza vo svojom rozhodnutí.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že zamietnutie žaloby považuje za správne, pretože už zaplatila žalobcovi 390 eur oproti poskytnutému úveru 200 eur. Poukázala na to, že je vážne chorá a žije len zo starobného dôchodku, ktorý jej nestačí ani na základné životné potreby.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§ 359,§362 ods. 1CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie , ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie je preukázané, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej stranami dňa 12.8.2014, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj uplatnený nárok v konaní.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

7. Ustanovenie § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Absenciu niektorej z predpísaných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), zákon v § 11 ods. 1 sankcionuje tak, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej § 11 stanovuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov aj v prípade nedodržania písomnej formy a v prípade nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Odvolací súd posudzujúc predmetnú vec v zmysle vyššie uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré súd žalobu zamietol sú nesprávne. Je nepochybné, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená úverová zmluva v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá má povahu tzv. absolútneho obchodu. Zároveň ide o spotrebiteľský právny vzťah v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, ktorej platnosť nebola spochybnená. Súd prvej inštancie dospel k záveru že úver poskytnutý žalovanej žalobcom je podľa § 11 ods. 1 písm.b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere bezúročný a bez poplatkov a preto okrem istiny, ktorú už žalovaná zaplatila, nepatria žalobcovi žiadne úroky a poplatky.

9. Odvolací súd zaoberajúc sa odvolacou námietkou žalobcu uvedenou v odvolaní uvádza, že sa nestotožňuje s výkladom súdu prvej inštancie ohľadom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý nadobudol účinnosť dňa 11.06.2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Odvolací súd preto dospel k záveru, že podľa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach, samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Nakoniec ani z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky.

10. V predmetnom konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka. Sporným nebolo ani to, že vymedzuje celkovú výšku úroku, druh a účel úveru, výšku úrokovej sadzby, výšku mesačnej anuitnej splátky, termín prvej splátky, počet splátok a periodicitu a termín splatnosti splátok, splatnosť úveru, ako aj celkovú čiastku, ktorú je povinný klient zaplatiť. Všetky tieto údaje sú špecifikované v zmluve o úvere a v dohode o plnení v splátkach. Odvolací súd sa však nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o neaplikovateľnosti rozsudku Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci sp. zn. C/42/15 na danú vec. Z rozsudku Súdneho dvora (tretia komora) z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 vyplýva, že predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19. decembra 2014 doručeným súdnemu dvoru 02.02.2015 v súvislosti s konaním Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Z jeho bodu 59 vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

11. Na uvedený rozsudok reagovala aj legislatíva zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, a ktorým došlo k zmene ustanovenia § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Legislatíva tak reagovala na stav, podľa ktorého niektoré súdy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES.

12. Záverom odvolací súd poukazuje aj na nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré odôvodnil len tým, že žalovaná okrem istiny úveru 200 eur zaplatila žalobcovi aj sumu 190 eur (spolu 390 eur), v ktorej sú aj úroky z omeškania. Súd prvej inštancie neuviedol v dôvodoch, či a v akej výške a od kedy má žalobca nárok na úroky z omeškania a teda či v celkovej sume, ktorú žalovaná žalobcovi už zaplatila, sú obsiahnuté aj úroky z omeškania a v akej sume.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu v zmysle vyššie uvedených záverov, prípadne doplní dokazovanie vo veci samej a opätovne rozhodne. Toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).